

Herdenking 6 juli 2016 Gien Klatser

Welkom allemaal, niet alleen de oude getrouwen maar vooral al die mensen die hier voor het eerst zijn.

Ik wil graag in het kort iets vertellen over onze Stichting Spanje 1936-1939 en het ontstaan daarvan.

Sinds de onthulling van het monument waar we straks bloemen zullen leggen, in 1986, is er jaarlijks een herdenkingsbijeenkomst geweest in nauwe samenwerking met het Bredero Lyceum dat het monument in datzelfde jaar geadopteerd heeft.

Die bijeenkomsten werden georganiseerd door de Commissie Spanje en bestond uit mensen die of zelf hadden deelgenomen aan de strijd in Spanje of actief waren geweest in Hulp aan Spanje en andere groeperingen die geld inzamelden voor de familie van de Spaanse gevangenen.

Na de dood van Franco organiseerden zij ook een aantal reizen naar herdenkingen in Spanje.

In 1986 ben ik voor het eerst meegegaan. Toen was er nog een groot aantal deelnemers. Zo veel dat we een eigen bus konden vullen. Bij de meesten begon de leeftijd al te tellen en onderweg werden er veel ziek. Ik ben toen begonnen als een soort vliegende keep bij het indelen van de kamers, zorgen voor rolstoelen en artsen, medicijnen halen en tussendoor als tolk optreden om het iedereen naar de zin te maken.

Kortom, automatisch heb ik gaandeweg meer werk uit handen genomen van de hoofdrolspelers.

Jarenlang assisteerde ik Trudel van Reemst, die tot aan haar dood in 2007 toch de belangrijkste persoon is gebleven.

Op mijn beurt werd ik de afgelopen 10 jaar weer geholpen door Hetty van der Hall, dochter van Brigadist Johan Hordijk.

We beperkten ons tot de jaarlijkse herdenking en het contact met onze zusterorganisaties, vooral in Spanje en Duitsland.

Ook uit de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk ontvingen we regelmatig hun mooi verzorgde publicaties. We waren daar altijd wel een beetje jaloers op, wij zouden dat ook wel willen, maar hoe krijg je dat voor elkaar met een handjevol mensen?

Twee jaar geleden kwamen we in contact met Yvonne Scholten, schrijfster van het boek over de Nederlandse Fanny Schoonheijt. Zij had zich in de geschiedenis van een aantal Spanjestrijders verdiept en kwam op het idee om een biografie=project te starten. Tot nu toe waren de Spanjestrijders een amorfe groep en zij wilde die mensen een gezicht geven. Een heel goed initiatief dat kort geleden, op 15 juni, is uitgemond in de lancering van een website die beheerd zal worden door het IISG. Op die website staan intussen al ongeveer 750 namen en 180 biografieën. Daarmee krijgen alle Nederlanders die deelnamen aan de strijd tegen het fascisme de aandacht die ze verdienen.

We kwamen ook in contact met Rien Dijkstra, wiens vader ook tot de Brigadisten behoorde en die samen met Piet Laros in Utrecht actief was in de Accion Fuego.

Rien bleek een enorme aanwinst: hij heeft verstand van website en zette, volgens mij in een handomdraai, een prachtige website in elkaar. Daarmee haalden wij onze zusterorganisaties in één klap in.

Om onze kleine commissie ook nog officieel te maken, besloten we tot de oprichting van een officieel geregistreerde Stichting. En zo werd in december 2014 het bestuur van de Stichting Spanje 1936 -1939 bij de notaris geïnstalleerd. De functies werden als volgt verdeeld: secretaris Rien Dijkstra, penningmeester Hetty van der Hall en voorzitter Giny Klatser.

Afgezien van een aantal praktische zaken als het openen van een bankrekening, heb ikzelf ook de misschien naïeve hoop dat we er op deze manier voor kunnen zorgen dat wat we nu doen, zal worden voortgezet door jonge mensen, die niet behoren tot de steeds kleinere kring van familieleden, maar die belangstelling hebben voor de geschiedenis.

Vorig jaar heeft de Stichting voor het eerst een klein symposium georganiseerd dat zo succesvol was dat we het aandurfdan om dit jaar, 80 jaar na de coup van Franco, zelfs een tentoonstelling, een 2-daags symposium en deze herdenking hebben kunnen houden.

We kregen daarvoor veel medewerking van de gemeente Amsterdam, met name van het Stadsdeel Noord. We zijn daarvoor heel erkentelijk.

We gaan door en onze reden om door te gaan is wat mij betreft een uitspraak van Jan Rot: LEVEND ZIJN DE DODEN ZOLANG WIJ HEN GEDENKEN.